

СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

**КОВАЛЕНКО Г.О., СТУДЕНТ ОКР «БАКАЛАВР»*,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ**

В розвитку нашої держави займають важливе місце сільські території, адже Україна – це аграрна країна. І експорт сільськогосподарської продукції - один з головних прибутків країни. В сільських місцевостях проживає(або хоча б тимчасово мешкає там) понад 40 відсотків населення. Тому соціально-економічний розвиток села, один з головних пріоритетів державної політики України[5].

Для сфер соціально-економічного, виробничо-господарського, науково-творчого та будь-якого іншого розвитку за існуючих відмін між ними у сукупності щодо цільового призначення, механізмів реалізації (вирішенні) визначених завдань характерна одна з найважливіших рис: найкращі результати їхньої діяльності можливі лише за умов чіткої, завчасно (своєчасно) визначеної стратегії розвитку. Отже, всебічне обґрунтування стратегії будь-якого розвитку є однією з найважливіших передумов досягнення високих кінцевих результатів. Це стосується і розвитку сільських територій [2].

У зв'язку з такою постановкою проблеми стратегію необхідно розглядати як активно діючий визначальний фактор розвитку, який за своєю сутністю і механізмами реалізації спрямований на конкретні результати у майбутньому. При цьому він забезпечує дію усієї сукупності необхідних для цього соціальних, економічних, організаційних та інших субфакторів, кожний з яких виконує конкретну цільову функцію, а сукупний результат їхньої дії досягається лише за умови, якщо кожний з них і кожна здійснювана ним функція якомога повніше проявлятиме закладений у ньому потенціал, сформований в інтересах визначеної стратегії.

Стратегія розвитку повинна охоплювати всі без винятку складові розвитку сільських територій. Нині вже практично утвердилось або близько до цього розуміння сільської території як багатоцільової і багатофункціональної системи з відповідаючими кожній з них природними, соціально-економічними, виробничо-господарськими та іншими особливостями і характеристиками. Сільські території хоча й близькі тією чи іншою мірою, але істотно різняться між собою і

* Науковий керівник – Михайлова О.С. к.е.н., доцент

вимагають індивідуального підходу до організації їх розвитку і, передусім, стратегічного. Спільним для різних поглядів на сільські території є те, що їх соціальною першоосновою є селяни та інші сільські жителі, а також проживаючі поза межами даної сільської території і беруть безпосередню участь у її соціально-економічному розвитку [1].

Ось на мою думку шляхи та способи розв'язання проблеми розвитку села: - орієнтація роботи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади на задоволення потреб сільських жителів, активізацію ініціативи громад і органів місцевого самоврядування щодо розвитку інфраструктури села; - забезпечення надійного функціонування соціальної інфраструктури села в нових економічних умовах; - створення умов для розширення сфери зайнятості на селі на основі ефективного використання природоресурсного потенціалу сільських територій, стимулювання розвитку підприємництва як у сільському господарстві, так і в несільськогосподарських видах діяльності; - забезпечення істотного підвищення рівня доходів та поліпшення соціального захисту сільського населення; - наближення та вирівнювання умов життєдіяльності міського та сільського населення, формування мережі підприємств, установ та організацій, які надаватимуть необхідні послуги сільському населенню; - стимулювання закріплення на селі спеціалістів сільського господарства, освіти, культури, охорони здоров'я, житлово-комунального та побутового обслуговування; - заохочення молоді до роботи і проживання в сільських населених пунктах; - запобігання занепаду депресивних сільських територій, розширення можливостей сільських громад розв'язувати проблеми життєдіяльності населення; - забезпечення сільського населення загальнодоступними телекомунікаційними послугами; - забезпечення покриття територій сільських населених пунктів рухомих (мобільним) зв'язком; - комп'ютеризація сільських рад, закладів освіти та охорони здоров'я і забезпечення доступу до Інтернету; - державна підтримка та реструктуризація аграрної науки і освіти, запровадження навчання сільського населення основам підприємництва, підготовка кадрів для сільського господарства на засадах державного замовлення, перепідготовка та підвищення кваліфікації спеціалістів, розширення наукових досліджень з питань соціального розвитку і підтримки села;

Належне виконання вищевказаних способів та методів забезпечить: - доведення забезпечення сільських населених пунктів об'єктами соціальної інфраструктури до соціальних стандартів; -

зростання заробітної плати в сільському господарстві до середнього рівня галузей економіки; - споживання продуктів харчування на душу населення на рівні норм, наближених до раціональних; - розвиток організованого внутрішнього аграрного ринку; - підвищення рівня рентабельності, яке забезпечить розширене відтворення в сільському господарстві; - поліпшення екологічної ситуації в сільській місцевості; - збільшення обсягів експорту сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів; - збільшення рівня інвестицій; - значне збільшення надходжень до державного бюджету.

Література.

1. Збарський В. Соціальний розвиток села: стан і перспективи // Бухгалтерія в сільському господарстві. - 2006. - №5. – С. 12-17.
2. Прокопа І.В. Соціальні аспекти розвитку сільських територій / І.В. Прокопа // Економіка АПК. – 2005. – № 11. – С. 48–51.
3. Саблук П.Т. Розвиток сільських територій – запорука відродження аграрної України / П.Т. Саблук // Вісник аграрної науки. – 2006. – № 5. – С. 21-23.
4. Транченко Л.В. Формування та регулювання ринку праці на селі: теорія, методологія, практика: монографія / Л.В. Транченко. – Умань: Уманське комунальне видавничо-поліграфічне підприємство, 2012. – 586 с.
5. Коротич П. Стан і перспективи українського села в дзеркалі соціального дослідження // Пропозиція. - 2006. - №11. – С. 12-14.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА НОРМУВАННЯ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***Копейка А.Ю., студент*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Організація праці на підприємстві – спосіб упорядкування та спрямування праці на досягнення поставленої мети шляхом об'єднання працівників у певну систему. Організація трудової діяльності припускає поділ і кооперацію праці, розробку методів праці, за допомогою яких може бути виконаний той чи інший вид

* Науковий керівник – Артеменко О.О., к.е.н, доцент